

# אוקי-אוקי בוגרשוב

בניגוד תהומי לרעתם של חסידים וצדיקים רבים, מן העידית והסולת של החבראיהד ישראלית המתקדמת, אינני סבור כי המימרא התורנית העתיקה. כל המרבה להכות ערבים הרי זה משובח' דינה קלון, לפחות במישור המעשי. זה נכון כי ראוי לנסות ולהשתדל ולהתאמץ לשמור על צלם האדם, אולם כמי שאות האיוורית שלנו, שבה שורצים בהמוני הם אויבי הציוויליזציה האנושית, עם תרבו תם המידברית הרצחנית והמגונה, אשר במי רה שבה העמקתי לחוקרה, בה במידה התפצלת לסולדה. ראוי יותר לשמור על צלם הלוהם.

האיסלאם, ובראשו מיליוני ישמעאלי, הוא מכשיר ריכוי והשפלה עד עצם מינו. יחסיו לצדק, לאמת, להגינות, ליושר, לאומץ, לטוהר, לתרבות, לאמנות, למדע ולכל שאר רכיבי תרבותנו הם יחסים מהופכים ומגונגים ליחסיו שלנו. מה ששנוא עלי, כך התברר לי מתוך חקירותיי הממושכות — ולא מתוך

הסתדרות עם קומץ פלסטינים מלחכיפנכה וממתיקישפתיים — אינו שנוא על הערבים, אלא דווקא אוהב עליהם מאוד. אם נניח להם להדברינו, תודבר אחר-כך כל התרבות המעי

בכל מיקרה, אסור לנו להידמות להם. טו' הנה הנשק' הוא ביטויסרק של יושביקרנות בגילופין, אשר פטורים מן העול של מלחמה

בטירוריהשימעאלי התפלצתי על כל גוניו (כולל שימוש בנשים ובילדים באבןמאסר הגברים ובצמיגים מסריחים, מפויחים). לדי' ד, טוהרהנשק פירושו הקפדה על ניקיונו ועל מצבורהתקין לקראת ירי. הנשק נועד לטהר קינאיאויב, ולא את מצפונםהכהולי של שוכני פאבים ופוחתי מקומות... אבל מוסר לרחמים הוא דבר אחר. מוסרלרחמים בריא



נאשמי גיבעתי בבית המישפט אסור לחסל החבונות עם הפיקודים הזוטרים

למתגונן ומזיק לאויב, ולפיכך יש לפתחו ולטפחו, בלא הרף, בלא רתע.

פני הדור כפני הכלב, ופני צה"ל משקפים את פני הדור, טוענים אורחייםפשוטים רבים. הם צודקים, כשמדובר באופנההצה"לית את קלוקלת, אשר מאפשרת נטפול ולגולל את האשםלביזיונות בחיילים, ולפטור את מפקדיהם. התופעה אינה ייחודית לצה"ל, כמוכונ. גם חיילי צרפת, שנלחמו בהורדסיין ובאלג'יר, וגם חיילי ארצות-הברית, שנלחמו בשליחות מעצמתם בוויאטנאם, קבלו על התנערות לא מלהיטותם לעיטורים ולדרגות ולכיכור דים. לעתים קרובות מדי נשכח העיקרון הצבאי הבסיסי, כי בצד הסמכות הארירה המועיק נקת למפקד, ונשללת מפיקודיו, קיימת האחריות המוחלטת של המפקד, ושל מפקדיו מעליו, על מעשי ומחללי פיקודיהם.

אולם, את מה שיכלו להרשות לעצמם מעצמות גדולות, כלומר, לרעוע בלא להתפירק ולהתחסל, ספק אם ישראל תוכל להתניסות בכך. מכאן נובע, כי אם ראויים היו חיילי גבעתי לעונשימאסר על כך שנטרפה דעתם מהתפרעויותיהם של אויבנו ביש"ע, והתעללו בערבי בתוך ביתו כחמת זעמם, ראויים מפקדיהם לעונש רומה — אם לא חמור הרבהיותר — על שאירע בממלכתם.

אם לא תקפיד ממשלת ישראל, ושריהביטחון, והרמטכ"ל וכל הפיקודיהעליון של צה"ל על מוסרלרחמים זה, כלומר על הקפדה עם המפקד, לפחות באותה מידה, כהקפדת התביעה הצבאית עם הפיקודים הזוטרים, תנופץ אהותהלוהם, ותוליד בריסיה את כל היישוב שאולה. צה"ל הוא גוף הבולע כספים אדירים, ומציע קאריירות מגוונות לקציניו, והכל על-חשבון תקציבי האומה. אסור להתיר בו קיומן של מאפיות שונות וקידומם של מאפיוו שונים. במיוחד יש להיטל את חיסולהחשבונות עם החיילהפשוט, ואת פינקם של קצינים יקירים רבים, כולל כמה מכושליש"ג וארכיפאשלוניאם ברוי קים, אשר זוכים לאותה שמכי'ה מגוננת. למיטב ידיעתי, אין שום דרך להתחמק מנושא מציק זה. הוא באמת, באמת, בנפשנו. לפיכך, רביאלוף דן שומרון, הגיעה העת לבצע את הטלטההגדולה שהבטחת, ולחזק את היסודות.

# רי מרכז הליכווד

שתוגש על ידינו למרכזהליכווד מתייחסת אך ורק לעתיד: החובה להדביר את אלימות האינתיפאדה כטרם התכנית: החובה להבהיר שהליכווד לא ייכנע לתביעה לכלול את מיוזרהירושלים באוטונומיה; ההכרח למנוע מראשי הטרור להיבחר כנציגי התושבים הערבים של ארץ ישראל המערבית. רחית כל להץ הפסקת מיפעל ההתיישבות ביש"ע. חברים ייתבקשו להצביע עבור הצעה זו במקביל, ולא בסתירה לאישורו של נאום ראשהממשלה בפניהם.

החלטות כנס כפר המכביה מסלקות, סוף"סוף, את השאלות המלאכותיות שהושלתו במתכוון לתוך הוויכוח האמיתי — ומותרות למעשה רק שאלה מהותית אחת: האם אין זו זכותו של המרכז, לנוכח הסכנות שאיש אינו מתכחש להן, לקבוע מהם הקווים האדומים של הליכווד?

תשובתי לשאלה זו היא אחת: אין זו רק זכותו של המרכז — זו חובתו המחויבות הוון מתחוקת כשאנו נוכחים כיצד מתגייסת כל התיקשורת כדי למנוע החלטה כזו. כשאנו קוראים את מאמריהמערכת בהארץ דבר, על המשמר, ובפיהם תחינה והפצה בי ראשהממשלה: "אל תיכנע": כשאנו שומעים את עבר אל וואהב ראושה מעל דוכדוכנסת "מחזיקים אצבעות ליוזמת שמיר" כשאנו למרים מעיתוני ארצות-הברית כי הממשלה האמריקאית ממתנה בדריכות עד לאחר ישיבתהמרכז, כטרם תעביר לישראל את הדרישות החדשות שעלו בשיחות עם אש"ף בתוניהם. וכשאנו קוראים את הודעת דובר תנועת שלום עכשיו כי תנועתו "תומכת בתוכנית הממשלה".

ביולי יוכלו חבריהמרכז להצביע בעד אישור התוכנית המדינית ובה בעת לאמץ עקרונות ביטחוניים ומדיניים שיבלמו את הסכנות הגלומות בה. אמנם יוסי שריד ודראושה ושלום עכשיו לא יאהבו את התוצאה — אך מרכזהליכווד מעולם לא הבטיח להם זר של ויתורים.

הזו על העליונה. עד שבא הכנס המרשים של יום הרביעי בשבוע שעבר וטרף את הקלפים מחדש. לפני יותר מ-1000 חבריהמרכז, ש"טרחו ובאו להשתתף במעמד, הוצגו העיקרונות הבאים:

(1) לא תוצע כל הצעה כנגד התוכנית.

במילא, אין עירעור על קבלתה עליידי



צחי הנגיב

הממשלה והכנסת, ואין כל עילה בהתפטרות ראשהממשלה. (2) לא תוצע כל הצעה המבקשת לשנות — ולוא בפסיק — סעיף מסעיפי התוכנית — או להוסיף לה תנאי כלשהו. וכך מאבד מתוקפו הטיעון כאילו אין מילפגה ראשית לערער על החלטה של מוסד ממלכתי. והחשוב מכל, הצעת ההחלטה



היכן נמצא המחזאי שתיישב ויכתוב מחזה על מיקרה "פריודיק רוזנפלד" ז"ל, על גנישתו עם חבורת הצעירים הערביים. על השיחה הלכנית ביניהם, צילומים משותפים, על הסכין בגב שקיבל רוזנפלד, על ארבע השעות שבהן שכב מתבוסס בדמו, על חזרתו של הרוצח למקום הרצח, על מה שעבר במוחו של רוזנפלד בעת שירה לעבר רוצחו, שבא לוודא את מותו, ועל השעות שבהן שכב רוזנפלד לבר בחשיכה עד שנפח את נישמתו עם הוריה. היכן אתה מחזאייהבית של בית לסיין? על מה אתה כותב היום, חנוך לוין? ●●● משיגרת ימי האינתיפאדה — פיחות של 4% מופיע בראש הכותרות, בעוד רצח פרוסטר, שצעד למקום עבודתו בלב ירושלים, זו כבר ידיעה מישנית. הקלות הבלתי-נסבלת של האינתיפאדה. ●●● מעניין לברוק את השפעת קמפיין "התרת דם המתנחלים", שעורכים ראשי שלום עכשיו בקרב הציבור הישראלי מחו, והציבור הערבי בשטחים מאידך, על הרצחו של המתנחל פריודיק רוזנפלד ז"ל מאריאל ●●● הפיכת ציבור המתנחלים לערב רב של "תתי-אדם", כנופיות חיובאללה" בלשון הפגנות שלום עכשיו, תביא בהכרח למעשים קיצוניים, שירכבו על גלייהסתה כנגד המתנחלים, המשודרים היום משמאלניו לערבייו לכל ערוצייהתיקשורת האפשריים. ●●● ועד אגרות הסופרים העבריים הפתיע השבוע בת עוזתו, ופרסם גילויידעת, המביע זעזוע מה רצח באריאל וקורא, בדיחילו ורחימו, לטופרים ולאנשיהרוח הערביים לגנות את שפיכת הדם. מה קורה להם שם, באגרות הסופרים, אחרי "הסתה לרצח" שהשמיע הסופר עמוס עוז נגד המתנחלים בהפגנת שלום עכשיו האחרונה, הם עוד מעזים להביע זעזוע על רצח איהו מתנחל. ●●● ירון לונרון לא הסתיר את מורת רוחו, כאשר שרהחוף של נטורייקרטא, הד"ר הירש, אישר באוזניו ובאוזני מאזיני גליצה"ל שהוא זה שכותב את האמריים הראשיים באנפאנר. רשואלים אנו את עצמנו מה היתה תגובתו של לונרון הנסער, אילו היו מציעים לו לכתוב את מאמרי המערכת באנפאנר. האם היה עומד בתוקף בסירובו, או שמא היה רואה במשימה זו, כמו הרב הירש, גשר צר של דו קיום ואחוזה יהודית-ערבית. ●●● הרב הירש הצדיק, אגב, את ההשתטחות של חסידי נטורי קרטא על קבר הצדיק היהודי חומייני לונרון, שתמדי אומר שרק עם אויבים עושים שלום, מסתייג עדיין גם מרעיון זה. ●●● ובאותו הקשר חומייניסטי, מעניין כיצד מרגישים חברינו "הנאורים" מהשמאל, חסידי הפרופסור ליבוביץ, כי גילויי הערכתו העמוקה למאמין, איש האלוהים איתאוללה חומייני, כפי שפורסם בעיתוני השבוע, ●●● ואולי בימים טרופים אלה של אינתיפאדה, אל תלויי מרחיים מהגונים לטייל לברד, ללא תאם מראש עם כוחות הביטחון ובהפגנות מרגיזה במרחבי ירושלים בכלל, ועמק המלכה בפרט. ●●● 17 במרץ 1990 — הפועל תלאביב מגיע למרמה. קיסר, אתה הבנת את זה?

## החברים של אופירה